Răvaşe

Rugbystului Irimescu care, în meciul cu Franța, a înscris toate punctele noastre

Cînd tu trăgeai drept
peste poartă,
Spre public, Voinea se-adresa :
— De ce considerați că-i artă ?
Eu totdeauna trag așa !

Campionului olimpic Ionel Drîmbă

Eu te rog și chiar insist
Să te faci epigramist.
Ai talent, căci te pricepi
De minune să începi !

Unui șahist :

Treci din anul ce dispare
În acesta ce promite —
Asta-i singura mutare
Ce, o faci pe negîndite !

Temutului cronicar sportiv Eugen Barbu

Barbu scrie cu ardoare
De-a umplut cu critici mapa,
De-asta, mulți, a răzbunare,
Cică-i sapă și lui... Groapa.

Sportivilor care ne-au reprezentat cu succes la Olimpiadă

Celor care ne-au adus
De la Mexic foi de laur
Le urez cu fruntea sus
La mulți ani și... tot de aur !

Unui arbitru de fotbal

Îi „trage tare" cu coniacul
L-a căutat special, „cinci stele"!
La arbitraj, cum știm, săracul,
N-a prea avut parte de ele.

Liei Manoliu

În răvaș eu las de-o parte
De-astă dată glumele.
Pentru că ți-au mers departe
Discul și renumele !

Unui fotbalist netalentat, dar foarte îngîmfat

Privindu-te pricep în fine
De ce joci prost în tot momentul ;
Ești într-atîta plin de tine
Că n-a mai încăput... talentul !

Unui talerist

Cînd a spart o farfurie
S-a scuzat către soție :
Crede-mă, mi-am dat silința,
Însă, vezi... obișnuința !

Unui halterofil cam... leneș

La concurs întîrziat
Se justifică-ncurcat :
Pe cuvînt că n-am putut
Să mă... smulg din așternut !

Unui boxer de categoria cocoș, foarte fricos

Sînt spectatorii bucuroși
Cînd meciul iute se termină ;
Acest boxer o fi cocoș
Dar tremura... ca o găină !

Medaliaților noștri olimpici

Vă închin azi un pahar
Pentru ce-ați realizat.
Însă unul de Cotnar
Că-i și el medaliat !

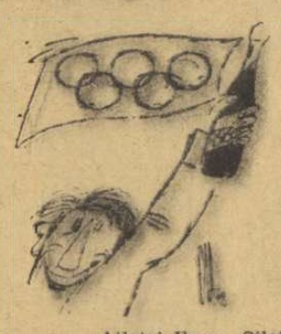

Atletei Ileana Silai

Pentru frumoase comportări
800 de... felicitări !

Atletei Mihaela Peneș

Un lucru e de precizat :
„Argintul" nu-i de... aruncat !

Unui jucător de handbal

Noi vom modifica puțin
Urarea după protocol
Nu-ți spunem, deci :
„să-ți meargă-n plin" !
Ci-ți vom ura :
„Să-ți meargă-n gol !"

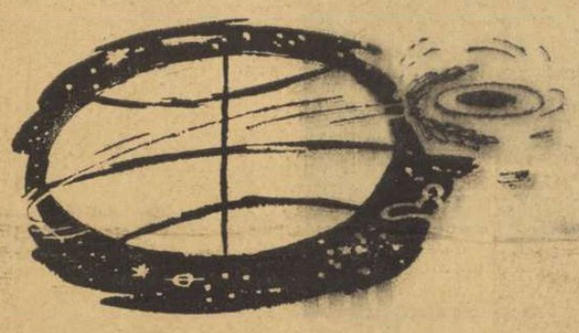

DETECTIV PE UN VAPOR ÎN BUCUREȘTI

Mă gîndesc acum, după ce s-a consumat evenimentul, de unde voi fi dobîndit calități de detectiv. Am dreptul să-mi pun această întrebare, deoarece, precum vă veți convinge, am descoperit pe făptuitorii unui furt. Fără intuițiile mele, mașinațiunea ar fi rămas, probabil, cufundată în mister, sporind numărul enigmelor ce ne înconjoară și al zonelor albe neidentificate de pe hărțile Interpolului. Am citit, în viața mea, puține cărți polițiste, pentru filmele de gen am rămas cu aversiune de pe vremea cînd erau considerate fatale pentru specia umană, lucrări de specialitate nu mi-au căzut în mînă, așa încît nu pot să mă dumiresc nici astăzi cum de mi-a străfulgerat prin minte, în ziua aceea, că trec pe lîngă doi indivizi cu sufletul negru ca moartea, deși, la urma urmei, după înfățișare, puteai să juri că sînt niște eroi pozitivi.

Fac serviciu într-o clădire cu opt etaje și terasă, cu portar, lift și liftiere, împrăștiată în birouri ca un fagure de miere și animată ca un local de bursă, unde există și șanse, dar și riscuri pentru cel ce urmărește să se strecoare neobservat. Clădirea aceasta cu aspect de vas amiral, situată în inima Bucureștiului, conține numeroase documente secrete de o valoare pe care un profan ca mine nu o poate decît cel mult întui. Discreția și spiritul de prevedere sînt întruchipate de către toți salariații, atît de bine selecționați și pregătiți împotriva spionajului tehnic, încît pînă și cea mai neînsemnată hîrtie este aruncată la coșul de veci în colectiv. Eu sînt printre puținii fără acces la documente, de cînd s-a aflat într-o zi cum am divulgat unui prieten din Urlați că instalația automată de ridicat popice nu funcționează pe un principiu din mecanica fluidelor. Faptu-i consumat, n-am avut orientare, dar sper că în curînd voi fi reabilitat.

Era în vremea pauzei de prînz, clădirea se golise de oameni, cald și liniște pe coridoare și-n birouri, încît acei puțini rămași în continuare cu speranța unei evidențieri, picoteau asemeni călătorilor din sălile de așteptare. Iată momentul, ales de indivizii cu sufletul negru ca moartea (despre care am mai relatat), pentru atac. Vreun zgomot, vreo umbră sau lumină, vreo revelație, vreo voce venită din microcosmosul meu interior, să mă tai și tot n-am să-mi amintesc ce m-a ajutat să-i interceptez, tocmai în clipa cînd se furișau din încăperile cu safé-uri. O luptă scurtă, cîteva figuri de judo învățate de pe afișe, schimb de priviri — pumnal și gata, infractorii au fost imobilizați, apoi țintuiți aproape pe niște fotolii plușate, în fața spaimei și a subsemnatului. Controlat valizele, servietele, pălăriile, batistele, ochelarii și tot ce m-am priceput că ar putea avea fund dublu. Am strîns o stivă de hîrtii și dosare, toate cu mențiunea SECRET, tratînd despre fotbalul nostru în trecut, prezent și viitor. Începusem să-i pricep pe nemernici și pe loc m-a învadat bănuiala că sînt în slujba unei federații străine.

N-am anunțat autoritățile, mi-am zis că poate ar fi mai interesant să mă împrietenesc cu ei vreo două ceasuri, inspirat de pilda unui ilustru scriitor care a trăit cîteva luni, în închisoare, alături de niște asasini feroci ca să le cunoască mai bine alcătuirea, mobilurile, reacțiile, structura lor psihopată, gîndurile, ideile și limbajul.

Clienții mei, să-i numesc Atomicul și Sfarmă-Bancă, după cum aveam să aflu mai tîrziu că erau înscriși în codul unei bande, au fost la început încăpățînați ca o pereche de pantofi 37 ce nu vor să primească o pereche de picioare 43. Nu recunoșteau nimic, nici măcar că i-am prins cu mîna pe secrete, dar încet-încet, fiindcă i-am luat subtil, cu un coniac de cea mai fină marcă, au început dumnealor să facă puțină conversație.

— E hai, dați-o naibii, acum fiindcă devenirăm puțin prieteni, ați putea să-mi spuneți măcar pentru cine lucrați.

— Știți, noi sîntem spioni internaționali, a prins curaj Atomicul.

— Am fost angajați de federația de fotbal engleză...

— Braziliană...

— Italiană, argentiniană și din Ungaria, a continuat Sfarmă-Bancă, descărcîndu-și sufletul, ca pe un sac răsturnat cu gura-n jos.

În clipa aceea mi-au trecut prin minte o sumedenie de lucruri îngrozitoare, m-am simțit la un pas de apoplexie, voința m-a părăsit, am început să urlu la ei și să-i amenințe cu pedeapsa capitală. O fiecliseră.

— Pentru ce vor să afle cum se lucrează la noi ? m-am răstit odată cu intensitatea unei bombe de experiență.

— Pentru ce ? pentru ce ? am continuat repede, în timp ce geamurile se prefăceau în țăndări, iar zidurile tremurau din cauza suflului țîșnit din pieptul meu.

— *Ca să afle cum nu se poate cîștiga în deplasare și cum se pot păstra, totuși, funcțiile în fotbal*, a mai apucat să bîiguie Atomicul, în clipa cînd un calorifer care zbura prin încăpere i-a secerat pe amîndoi, revărsînd asupra lor un șuvoi de apă clocotită.

De milă, m-am întors cu spatele, mi-am îndreptat cravata și am telefonat unui serviciu de pompe funebre.

Romulus BALABAN

— Nu te entuziasma ; vorbele astea le-au mai auzit mulți dintre înaintașii mei și poate o să le audă și mulți dintre urmașii tăi ! !

Desen de S. NOVAC

Magnetul și sportul
Desen de I. STEPANOV

Revelion

E miezul nopții. ::
Ceasul bate rar
Un an se duce,
Altul vine iar. ::

Din tolba lui eternă
anul nou,
O să-mi aducă, poate, un cadou
Un flaut fermecat,
sau o chitară
electrică,
Ori poate un album,
Sau,
cu puterea lui cea legendară
Mă va conduce
pe-un tainic drum
în viitor,
Spre ceea ce nu-i scris
ce astăzi e speranță,
dor
și vis. ::

Să văd crescînd
al tinereții val,
Găsind în sport un crez
și-un ideal
Și cum prin jocuri
tinerii din lume
Se întîlnesc,
se-ntrec
își spun pe nume.
Pe-ntregul glob pădure
de catarge
Cu vîrfuri
printre nori să se încurce
Pe care,
Tricolorul Românței
să fluture
și glorios să urce !

E miezul nopții...
Ceasul bate rar
Un an se duce,
Altul vine iar. ::
Ridic paharul
să-i întîmpin zborul. ::
Ce-a fost, s-a dus. ::
Trăiască viitorul !

C. POPESCU-BERCA

DEFINIȚII

TRÎNTE = greco-romane... române.
JUDO = greco-romane... japoneze.
BARIERA = „time-aut" ciclist.
LOOPING = tentă aeriană.
MAT = K.O. șahist.
K.O. = mat pugilist.
BASCHETBALIST = jucător bine crescut. Cel puțin la propriu !
AUR = 1... metalic.
ARGINT = vice-aur.
CRAVAȘA = schimbător de viteză... hipic.
CUPA = veselă sportivă.
4x100 m = 400 m în rate.
REPRIZA A II-A = „mai trageți o dată !"
SANIE = Bob minor.
VÎNTUL = coechipier de o reprimă.
FODEA = veche cunoștință a unor boxeri.
SCAUN = suporter șahist.
TRABANT = aspirator de bancuri.
TELEVIZOR = stadion acoperit.
BANIOANELE = fluierele arbitrilor de tușă.
ARBITRU = cavaler al fluierului și, uneori, al... fluierăturilor.
GOL = șut în plin.
SUPORTER = persoană care suportă orice echipei sale și nimic adversarilor ei.
ANTRENORUL = paratrăznetul înfringerilor.
PASA = legătură directă între echipier și adversar.
TACTICA = piesă de schimb de la meci la meci și de la antrenor la antrenor.
FORFAIT = 3—0 în litere.
AGENȚIE „PRONOSPORT" = clubul celor neatîrnați la Federație.
RETURUL = recursul turului.
ULTIMELE MINUTE DE JOC = perioadă în care o echipă trage la poartă și cealaltă trage... de timp.
JOC ÎN „TRIUNGHI" = aplicație a jocului de copii „șeful la mijloc".
MECI ÎN DEPLASARE = joc în care te consolezi spunîndu-ți : „în retur... vin ei la noi !"
AVERTISMENT = admonestare, după care urmează uneori eliminarea jucătorului, dar de cele mai multe ori... alte avertismente.
CAPRA, CAL = septel gimnastic.
SUSPENDARE = mașină de spălat faulturile.
DECATLON = potpuriu atletic.
ATAȘ = ceva care se ține scai de motocicletă.
0—0, 1—1, 2—2 = echinocții sportive.

Micuța publicitate

CEDEZ minge umflată contra portar dezumflat sau mai curînd invers. La ziar sub „Poartă" sau peste „Poartă". Niciodată în poartă.

VÎND autoturism tip cupeu, în prezent decapotabil : capota la Săftica, restul la Tîncăbești, cîoburile neatinse. Vizibil pe șoseaua București — Ploiești, de la kilometrul 22 pînă la 66.

CEDEZ bicicletă contra Renault 16, fără să mai cer și diferența în bani, deși o să am cheltuieli cu benzina și uleiul.

Simple păreri

Sportivul care vorbește într-una de o victorie a sa, denotă că numai pe aceea o are. Dacă ar avea mai multe, timpul nu i-ar permite să vorbească decît puțin despre fiecare.

Adevăratul fotbalist se cunoaște după felul cum lovește cu piciorul : în minge sau în... adversar !

Sportivul care nu crede în victoria sa o ușurează pe aceea a adversarului.

Uneori, un rezultat de egalitate este mai valoros decît o victorie la scor. (Părerea lui X-ulescu, cîștigător la Pronosport).

Șahul se practică și prin corespondență. Boxul, nu. Păcat. Ar avea mult mai mulți practicanți.

Nimic nu se pierde, nimic nu se cîștigă, totul se transformă... Cu excepția loviturilor de la 11 metri.

Oare startul, la atletism, se dă cu pistolul, pentru a-i intimida pe cei ce vor să-l fure ?...

Interesant : orice victorie se clădește pe o înfrîngere !

Toți sîntem experți în sport cîtă vreme nu facem nici unul.

Există rutină în toate ; chiar și-n ratarea loviturilor de la „11 metri".

DESPRE NECUVIINȚĂ

Schiță umoristică de IAN MARES

Lucrez la Poștă. Depuneri de bani, plata mandatelor etc. Într-un asemenea post, omul trebuie să fie cu ochii în patru, ca la sfîrșitul zilei să nu plătească din buzunarul propriu.

Și acum, judecați singuri : la ferestruica ghișeului meu se adunaseră o mulțime de celăteni. Eu îmi înregistram depunerile... cînd deodată aud un glas din rîndul celor din fața mea.

— Scrii foarte încet ! Dă-i drumul mai repede !

M-am simțit foarte prost. Nu făceam nimic de prisos. Scriam cinci sute în litere, cinci sute în cifre... întindeam carnetul solicitantului și îl luam pe următorul.

O altă voce din mulțime :

— Uitați-vă la el, stă ca vițelul la poarta nouă ! Mănînci banii statului degeaba !

Mă enervasem și pusesem stampila acolo unde nu trebuia.

Și din nou un glas :

— Nu poți să fii mai atent !

— Uitați-vă, îi tremură mîinile ! Halal funcționar ! spuse un altul

Într-adevăr, îmi tremurau mîinile. Asemenea replici grosolane mă făcură să-mi tremure nu numai mîinile, ci întreg corpul. Unde și-or fi făcut educația ? Voiam să le explic că în lucrările de poștă ei nu se pricep și că eu lucrez după instrucțiunile stabilite, însă din pricina zgomotului pe care-l făceau nu puteau să mă audă.

Apăru șeful Poștei. Văzînd că eu îmi fac datoria cum trebuie, el veni să liniștească publicul. Dar n-a putut să spună nici două cuvinte, sărmanul. Fu luat în focuri.

— Lasă-l în pace, că nici tu nu te pricepi la nimic !

Șeful dădu din mînă și dispăru. Eu însă nu puteam să mă ascund. Serviciul e serviciu. Cînd, în sfîrșit, am terminat și am închis ghișeul, eram complet buimăcit. Am hotărît, pentru destinderea nervilor, să mă duc la stadion, la un meci de fotbal. Trebuia să mă recreez. Sportul, cu siguranță, îmi va spulbera gîndurile urîte. O să respir un aer mai curat. Am cumpărat bilet și m-am dus la tribună.

Dar oare la noi pe stadion poți să te recreezi ? Totul se face pe de-a îndoaselea ! Pierzi o mulțime de timp pînă ce arbitrul binevoiește să înceapă jocul. Mai bine nu l-ar fi început. Extrema stîngă făcea o adevărată reprezentație cu mingea, ca la circ.

Nu m-am putut stăpîni și am strigat :

— Ei, acrobatule, nu mai dansa cu mingea ! Paseaz-o o dată !...

El a lovit-o, dar cum ? Centrul înaintaș era liber, iar dinsul, idiotul, a trimis-o mijlocașului ! Mijlocașul, timpitul, în loc s-o șuteze, a trimis-o unui coechipier din spatele său.

— Huo ! Așa se joacă fotbal ? i-am strigat eu. Îmi venea să cobor din tribună și să-i trag două palme ! Lumea din jur se uita chioriș la mine, dar asta nu mă deranja.

Deodată, centrul înaintaș ajunse, singur, în fața porții, însă arbitrul, un papă-lapte, fluieră ofsaid. Eu, desigur, n-am mai putut să rabd și am strigat cît m-a ținut gura :

— Nu „sufla", ciobanule, dacă nu te pricepi ! Arbitrul se făcu că nici n-aude. Atunci am urlat și mai tare.

— Să te faci văcar cu fluier, nu arbitru la fotbal !

Unii dintre suporteri începură să mă susțină și împreună am creat jucătorilor o atmosferă de un adevărat iad. Și foarte curios : fotbaliștii începură să joace și mai prost !

La sfîrșitul meciului, spre regretul meu, am constatat că aici pe stadion, ca și la Poștă, mai sînt oameni necuviincioși și mitocani. Mă luară la rost și se repeziră la mine, cică eu am jignit pe jucători, nu cunosc regulile jocului și mă apuc să dau lecții arbitrului și alte multe lucruri... Nu mă interesează, pe mine, regulile jocului. Eu vrea să văd un meci adevărat, interesant, antrenant !

Iată ce fel de oameni sînt la noi ! Nu pricep nimic și se bagă cu părerile lor în treburile altora. Ce mitocani ! Trebuie găsit neapărat un remediu. Da, da, așa nu poate să mai meargă !

Traducere de I. BABIN

Din poșta lui Moș Gerilă

Tănase I. — Iași. E interesantă problema pe care o ridici. Vrei să știi care arbitru n-a avut niciodată

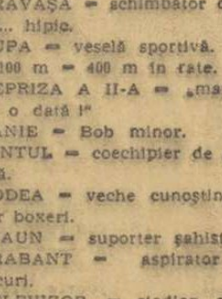

dificultăți cu publicul. Unul singur : latinul Petronius, care în Roma antică era arbitrul eleganței.

Marcu P. — Titu — Într-o zi, din curiozitate, ați vrut să ridicați de jos o halteră, dar n-ați putut nici s-o urniți din loc. Nu vă supărați, ați încercat și cu macaraua ?

Ion V. — Pitești. Ducîndu-vă cu regularitate la meciurile de fotbal, ați constatat că unii jucători au diverse porecle. Legat de aceasta faceți o remarcă. Din moment ce lui Sătmăreanu i se mai spune și Facchetti, vă întrebați de ce fotbalistul italian n-a fost poreclit — pentru reciprocitate — Sătmăreanu.

Un grup de suporteri din Giulești. De ce nu cîștigă Rapid cupa intercontinentală la fotbal ? Simplu, băieți : rapidiștii au preocupări majore. De exemplu, cum să evite retrogradarea din A.

Arădanu. Ce disc de muzică ușoară poți oferi ca dar echipei de fotbal Vagonul-Arad ? Dragul meu, ținînd seamă de locul pe care a ajuns echipa, cred că nu i-ar prinde rău să audă : „Quo Vadis ?"

Lae V. — Ploiești. Just ! Din moment ce jucătorii sînt legitimați la diverse federații, după disciplina practicată, de ce nu ia ființă și o federație a jucătorilor la Pronosport ? Eventual, aceștia ar putea fi admiși la cea de fotbal. În

fond, și ei joacă tot la nimereală.

N.N. — Vaslui — La ora de geografie, ai răspuns profesorului că Ozon se găsește în Valea Jiului. Ca urmare, te plîngi în scrisoarea trimisă, că te-ai ales cu nota 4 în catalog. Acum ai vrea să-ți spun ce e de făcut. Tu trebuie să te pui la curent cu materiile școlare, iar profesorul cu sportul.

Un bine intenționat — Zimnicea. Sînt întru totul de acord că înaintașii noștri trag destul de imprecis la poartă ! Dv. propuneți să se joace fără portar, pentru a stimula trasul pe poartă. Dacă nu se va găsi altă soluție, probabil că F.I.F.A. va reflecta asupra celor propuse de dv.

— *Ionele, tu nu mergi cu STEAUA ?*
— *Nu ! Eu merg cu RAPID, ca și tăticu...*

Desen de PETRU GAVRILIU

Materiale redactate de : I. AVIAN, J. BERARIU, Titi GHEORGHIU-VASLUI, Florin IORDACHESCU, D. MAZILU, V. D. POPA, Vasile RĂDULESCU și Rodica TOTT. Ilustrații : N. CLAUDIU.

FOTBAL ÎN... ZICALE

Vorba multă... avertisment aduce.

Nu tot ce zboară... intră în plasă.

Cînd doi se ceartă... al treilea îi elimină pe amîndoi.

Unde s-a dus... echipa, merg și suporterii.

Mai bine mai tîrziu decît niciodată... campion.

Ce e mult strică... afară de golurile marcate.

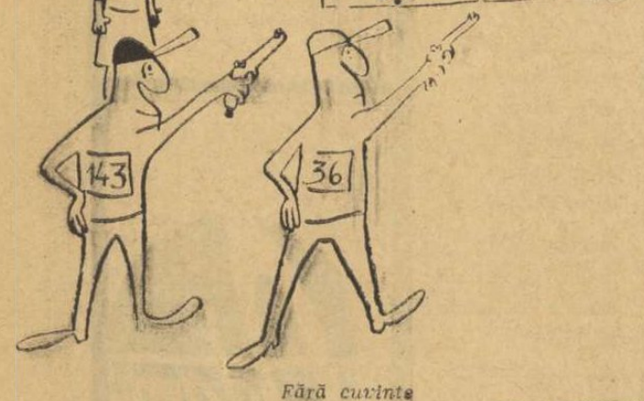

Fără cuvinte

(Din DOSTAL)

— *Așa masă înaltă ?*
— *Aici vor petrece baschetbaliștii*

Desen de V. CRĂIȚĂ MÎNDRA

GOLINDĂTORII

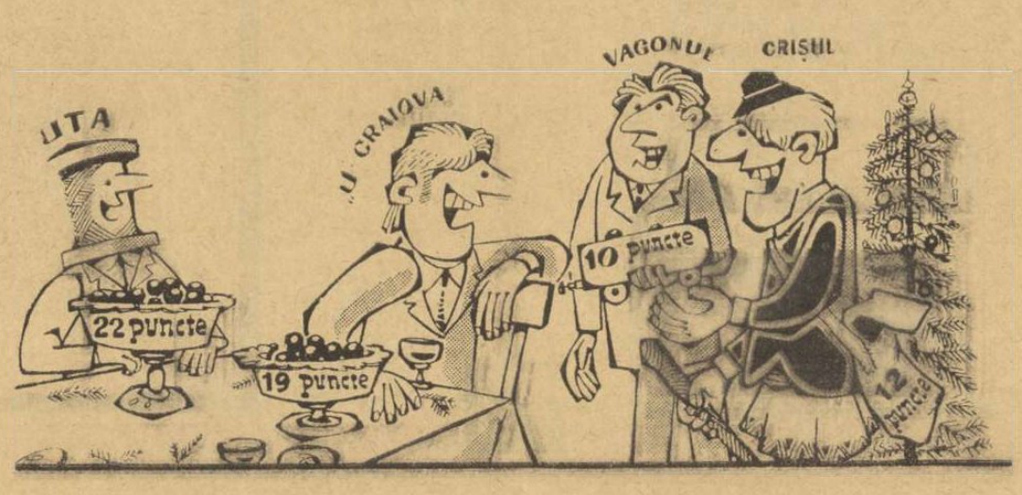

Vagonul și Crișul : — *Ne dați, ori nu ne dați ?*
U.T.A și „U" Craiova : — *Acum, nu ! Toate în retur !*

Desen de AL. CLENCIU